

Nr 43

Av herr **Wahrendorff**, om höjning i visst fall av värdeminskningssavdraget för byggnad.

(Lika lydande med motion nr 31 i Första kammaren)

Frågan om ändring av reglerna för värdeminskningssavdrag vid beskattningen för byggnad som ingår i rörelse har under senare år vid flera tillfällen varit föremål för riksdagens behandling. Enligt gällande praxis har värdeminskningssavdraget gjorts beroende av den i sammanhanget föredda utredningen beträffande vederbörande byggnads livslängd. Utan närmare utredning torde avdrag för fabriksbyggnad medges med 2 à 3 procent på anskaffningsvärdet. År 1955 företogs vissa ändringar i företagsbeskattningsreglerna, varvid bland annat en viss justering vidtogs av reglerna för avskrivning å byggnader i rörelse i syfte att tydligare markera den vikt som vid avvägningen av avskrivningsprocentens storlek bör fästas vid livslängden.

Efter nämnda år har riksdagen upprepade gånger prövat frågan om en sådan anpassning av avskrivningsreglerna att större värdeminskningssavdrag får göras de första åren efter en byggnads uppförande. Vid två tillfällen har därvid bevillningsutskottet tillstyrkt utredning, vilket tyvärr inte vunnit riksdagens bifall.

Sagda spörsmål om en bättre anpassning av värdeminskningssavdraget till den faktiska värdeminskningen blir av allt större vikt. Det torde inte kunna bestridas vare sig att värdeminskningen faktiskt är störst under de första åren eller att man i våra grannländer på ett helt annat sätt anpassat avskrivningsreglerna härtill. Nämnas må att det i Danmark medges en avskrivning å byggnad som ingår i rörelse med 12,5 procent vart och ett av de första fyra åren, i Norge med 3,75 procent vart och ett av de första fem åren och i Finland i fråga om nyuppförd byggnad med 30 procent sammanlagt under de första 5 åren. Angelägenheten av en motsvarande anpassning beträffande de svenska avskrivningsreglerna för värdeminskning å byggnad torde icke närmare behöva poängteras i ett läge då de svenska företagen på en successivt etablerad gemensam marknad skall konkurrera med företag i bland annat våra närmaste grannländer. Understrykas bör dock önskemålet att i ärendet erforderlig prövning genomföres skyndsamt så att nya regler kan beslutas i en relativt nära framtid. Det är också angeläget med

en utformning som ger de mindre och nyetablerade företagen goda möjligheter att hålla avskrivningen i takt med den faktiska värdeminskningen. Det finska systemets ovannämnda konstruktion är i det sammanhanget av intresse och bör särskilt prövas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att frågan om sådan ändring av avskrivningsreglerna för värdeminskning å byggnad som ingår i rörelse, att förhållandevis större avskrivning medges under de första åren efter byggnadens uppförande må prövas och att förslag snarast förelägges riksdagen i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 18 januari 1961

Harry Wahrendorff
